

Dosarul nr. 2ra-186/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător Gr. Manoli

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători M. Guzun, V. Buhnaci, L. Pruteanu

ÎNCHEIERE

29 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Mariana Motriuc,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Mariane Motriuc către Marin Motriuc cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei de întreținere pentru copilul minor,
împotriva deciziei din 05 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admisă cererea de apel a lui Marin Motriuc depusă împotriva hotărârii din 18 mai 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a t ă:

La 08 februarie 2019, Mariana Motriuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Marin Motriuc cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei de întreținere pentru copilul minor.

În motivare, a indicat că, la XXX, a încheiat căsătoria cu Motriuc Marin. Căsătoria a fost înregistrată de către OSC XXX, mun. Chișinău, fiind trecută în Registrul actelor stării civile sub nr. XXX, iar din căsătoria cu pârâtul, la XXX, s-a născut fiica XXX.

Motiv pentru desfacerea căsătoriei constituie faptul că, viața în comun cu soțul a eșuat, în relația lor s-a creat o atmosferă insuportabilă, de neînțelegeri, viziuni contrare asupra principiilor de conviețuire, iar în anul 2018 a plecat de acasă din cauza persecuțiilor suportate. Copilul minor se află la întreținerea acesteia.

Consideră inoportun menținerea familiei, eșuând toate căile de împăcare, fapt,

pentru care solicită instanței de judecată desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor cu aceasta și încasarea pensiei alimentare de la Motriuc Marin în beneficiul copilului minor XXX, în sumă bănească fixă de 3000 de lei lunar.

Prin hotărârea din 18 mai 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis cererea de chemare în judecată.

S-a desfășurat căsătoria încheiată între Motriuc Marin și Motriuc Mariana, înregistrată sub nr. XXX, la XXX, de către OSC sectorul XXX, mun. Chișinău.

S-a încasat pentru înregistrarea desfacerii căsătoriei de la Motriuc Marin în beneficiul Statului, taxa de stat în mărime de 1000 % din unitatea convențională stabilită în Republica Moldova – 200 (două sute) lei, iar reclamanta Motriuc Mariana s-a scutit de la plata taxei de stat pentru înregistrarea desfacerii căsătoriei.

S-a stabilit domiciliul copilului minor XXX a. n. XXX, împreună cu mama Motriuc Mariana.

S-a încasat de la Motriuc Marin în beneficiul Mariane Motriuc, pensia de întreținere pentru copilul minor XXX a. n. XXX, în sumă bănească fixă plătită lunar în mărime de 3000 (trei mii) de lei, de la 28.02.2019, data depunerii cererii de chemare în judecată până la atingerea majoratului copilului.

S-a încasat de la Motriuc Marin în beneficiul Statului, taxa de stat în mărime de 100 (o sută) lei, pentru stabilirea domiciliului copilului minor.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 22 mai 2019, Motriuc Marin a declarat apel împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând admiterea apelului, casarea parțială a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 18.05.2019, cu pronunțarea unei noi hotărâri în partea stabilirii pensiei de întreținere, cu admiterea acestei pretenții parțial și dispunerea încasării pensiei de întreținere în mărime de 1000 de lei.

Prin decizia din 05 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat și s-a modificat hotărârea primei instanțe în partea încasării pensiei alimentare, micșorând suma încasată de la 3000 de lei la 1000 de lei.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a indicat că, prima instanță corect a concluzionat despre necesitatea admiterii pretenției privind încasarea pensiei de întreținere a copilului minor, însă incorect a stabilit suma fixă a cuantumului acesteia, aceasta urmând a fi micșorată.

Având în vedere prevederile art. 27 al Convenției dreptului copilului, care indică că părinților le revine în primul rând responsabilitatea de a asigura în limita posibilităților și a mijloacelor lor financiare, condițiile de viață necesare copilului, instanța de apel consideră că, pensia de întreținere, stabilită de instanța de fond într-o sumă bănească fixă, în mărime de 3000 de lei lunar, este prea mare, întrucât la materialele cauzei nu au fost anexate probe prin care să se ateste venitul real al apelantului/pârât.

Mai mult ca atât, potrivit informației eliberată de CNAS din 31.07.2019, nu sunt oricare date privind achitarea contribuțiilor pentru anii 2018-2019, ceea ce atestă că apelantul nu are un serviciu în urma căruia să aibă un venit. Totodată, indiferent de această situație, colegiul la caz, menționează că obligația întreținerii, educării și

creșterii copilului ambii părinți au obligația pecuniară de participa la întreținerea acestora.

Luând în considerație faptul că, la materialele cauzei, este anexat certificatul Biroului Național de Statistică pentru anul 2018, semestrul II la sate, care stabilește minimul de existență pentru copii în vârstă de 1-6 ani și constituie în mediu 1412,4 de lei, iar în funcție de reședință, acesta variază și se majorează de la an la an, se deduce că fiecărui părinte îi revine în mediu câte 706,2 de lei lunar pentru întreținerea copilului.

În acest sens, instanța de apel a considerat că, apelul declarat de Motriuc Marin în partea stabilirii cuantumului pensiei de întreținere este întemeiat și urmează a fi admis, cu modificarea hotărârii instanței de fond în sensul micșorării cuantumului pensiei alimentare pentru întreținerea copilului minor de la suma de 3000 lei/lunar până la 1000 lei/lunar, ținând cont și de alte circumstanțe, expuse mai sus.

La 10.12.2019, Mariana Motriuc a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel.

În motivarea recursului a indicat că își exprimă dezacordul cu soluția instanței de apel, considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Astfel, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

La 15.01.2020, Marin Motriuc a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat ca recursul să fie considerat inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 05 noiembrie 2019, iar recursul a fost declarat la 10 decembrie 2019. Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei din 05 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în termen.

Examinând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Mariana Motriuc, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra

inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Mariana Motriuc, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurenteii, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs depusă de către Mariana Motriuc.

Astfel, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Mariana Motriuc.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru